

[Thisted Knudsen.]

trafikanter, og vi oplever stadig, at der sker alvorlige ulykker med tab af mange menneskeliv, fordi disse vogne får lov til at holde på vejene.

Det er efter min opfattelse meningsløse ulykker. De er meningsløse af den grund, at hvis virkelig vi ville, kunne vi gøre noget, og jeg tror, at alle forstandige mennesker vil erkende, at således som trafikken har udviklet sig, er forvarslingsanordninger nødvendige.

Jeg kan fortælle den højtærede justitsminister, at jeg modtager adskillige breve fra folk, der har været impliceret i disse ulykker, og de spørger alle: hvorfor sker der egentlig ikke noget her i landet? I udlandet har man de samme problemer, men dér har man tilsyneladende handlet. Ministeren ved, at i Holland er der gennemført ved lov forvarslere for holdende køretøjer allerede i 1953. I Tyskland foreskriver færdselsloven anvendelse af forvarselssystem, i Frankrig skal efter 1954 vogne over 3,5 t have forvarslingsystem, den selvlysende trekant. Belgien har den samme regel, i Italien er ved lov af 1959 sikkerhedstrekanter gennemført for alle køretøjer, i Spanien for køretøjer over 3,5 t. I Sverige drøfter man spørgsmålet i øjeblikket, og jeg forstår, at man i Østrig den 1. januar 1961 har vedtaget, at alle holdende køretøjer skal afmærkes på tilstrækkelig vis. I Schweiz har man vedtaget de reflekterende sikkerhedstrekanter, og således kunne jeg blive ved. Derfor spørger jeg den højtærede justitsminister: hvad nøler man egentlig efter? Hvorfor vil man ikke bekæmpe disse meningsløse ulykker?

Jeg kan føje til, at hvis ikke den højtærede justitsminister agter at tage et lovgivningsinitiativ, så vil jeg i hvert tilfælde gøre det, og så har jeg så megen tillid til det høje ting, at når det får forelagt et sådant lovforslag, skal det også nok vide at finde udvej.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem har ved to tidligere lejligheder rejst dette spørgsmål, og jeg forstår, at det er baggrunden for, at det ærede medlems tone var så vred, for jeg har begge gange måttet meddele, at spørgsmålet er under overvejelse i et udvalg, der

over en bredere front beskæftiger sig med reglerne om køretøjers lygteføring, og at spørgsmålet tillige er genstand for internationale forhandlinger. Der er endnu ikke sket nogen endelig afklaring af spørgsmålet. Problemet har ved flere lejligheder været forhandlet mellem de europæiske lande, uden at der endnu er tilvejebragt enighed om en løsning, men jeg tror at kunne sige, at et internationalt forslag til løsning er i sigte inden for en nærmere fremtid.

Det justitsministerielle udvalg har endnu ikke afgivet betænkning, men en betænkning vedrørende dette spørgsmål specielt vil, efter hvad der er oplyst for mig, snart foreligge. Udvalgets arbejde med spørgsmålet har i øvrigt bragt for dagen, at de fleste ulykker i forbindelse med påkørsel af holdende køretøjer sker ved fuldt dagslys. Det gjaldt i 1960 ca. $\frac{2}{3}$ af de personmotorvogne og ca. $\frac{3}{5}$ af de lastmotorvogne, som blev påkørt. Dette taler naturligvis ikke imod at indføre særlige regler til sikring mod påkørselsulykker i mørke.

Udvalget har endnu ikke taget endelig stilling til spørgsmålet, men jeg kan oplyse, at udvalgets overvejelser foreløbig går i retning af at anbefale indførelse af særlige forskrifter om parkering på landeveje i lygtetændingstiden, uden at man endnu nøjere har afgrænset, for hvilke køretøjer og for hvilke vejstrækninger sådanne forsigtighedsregler bør indføres. Ej heller er der endnu taget endelig stilling til den afmærkningsform, der vil blive anbefalet indført, men der kan eventuelt blive tale om en eller anden form for løs afmærkning, der skal anbringes bag ved det holdende køretøj.

Thisted Knudsen: Jeg må gøre den højtærede justitsminister opmærksom på, at han kender mig ikke, hvis han tror, jeg er vred. Jeg er fyldt med harme over, at en sag, der kunne være ordnet, ikke er blevet det. Det er tredje gang, jeg får besked om de overvejelser, der foregår. Medens disse overvejelser foregår, går kostbar tid tabt, menneskeliv går tabt, og der sker store materielle skader på et område, hvor tinget kunne handle, som man handler i andre lande. Det er det, jeg gerne vil understrege. Overvejelserne — ja, jeg ved ikke, hvor